

Totéž platí i ve směru § 312 tr. zák. Předpis tento, chráně dle svého účelu autoritu veřejné služby, nevyžaduje urážky, jež dosahovala by stupně předpokládaného ve 12. hlavě II. dílu trestního zákona. Že pak závadné výroky a posuňky, jimiž zřejmě se dává výraz nevážnosti a snižování, i má-li se zření ku prostředí, v němž se obžalovaný pohybuje, proneseny pokud se týče učiněny byvše vůči četníku ve službě, opodstatňují urážku tohoto ve smyslu § 312 tr. zák., nemůže býti pochybno. Tím jest odháněna půda námitky, že by šlo jen o dovolenou kritiku, stížností tvrzeného, v rozsudku však nezjištěného nesprávného jednání četníka. Na trestní povaze slov: »kdyby se to stalo jemu, dal by četníkovi přes hubu«, nemůže konečně ničeho měniti okolnost, že jsou pronesena ve formě hypotetické, poněvadž i v této formě je jimi autorita úřadu a reprezentujícího jej orgánu snižována a sesměšňována.

Čís. 689.

Předražování (cís. nařízení ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. zák.).

Náhradní trest za nedobytnou pokutu peněžitou nelze vyměřiti tuhým vězením.

(Rozh. ze dne 13. ledna 1922, Kr I 1159/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací, jednáje o zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku lichevního soudu při zemském trestním soude v Praze ze dne 13. června 1921, jímž byl uznán vinným přestupkem dle § 20 cís. nařízení ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. zák., zrušil po ústním líčení dle § 290 tr. ř. napadený rozsudek ve výroku o náhradním trestu, jenž byl obžalovanému vyměřen pětidenním tuhým vězením, a změnil výrok ten v ten smysl, že v případě nedobytnosti peněžité pokuty 500 Kč se obžalovaný odsuzuje do jednoduchého vězení na pět dnů.

Důvody:

Výrok nalézacího soudu o náhradním trestu neodpovídá zákonu. Teprve zákon o trestání válečné lichvy ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n., zavedl novotu, že náhradní trest za nedobytnou peněžitou pokutu dlužno vyměřiti tímž druhem trestu jako trest hlavní. Před platností tohoto zákona bylo v případech lichvy, najmě v případech, posuzovaných dle cís. nařízení ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. z., náhradní trest vyměřovati dle § 266 tr. ř. a § 260 a) tr. z. v ě z e n í m. Napadený rozsudek, vyměřiv náhradní trest tuhým vězením, překročil svou trestní pravomoc, pokud se týče trestní sazby, zákonem stanovenou, a jest proto v tomto směru dle § 281 čís. 11 tr. ř. zmatečným. Ježto dle § 290 tr. ř. má zrušovací soud, shledá-li z příčiny zmateční stížnosti kýmkoli podané, že bylo nesprávně užito trestního zákona v neprospěch obžalovaného (§ 281 čís. 9—11 tr. ř.), z moci úřední rozhodnouti tak, jako by dotyčný důvod zmatečnosti byl býval uplatněn, musel býti rozsudek nalézacího soudu ve výroku shora uvedeném zrušen a uznáno právem, jak nahoře uvedeno.